

[Forsvarsministeren.]

gangen forøges, og det kan vel ingen, mindst af alle forsvarsets eget personel, være interesseret i at spænde ben for.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Det ærede medlem hr. Rosing nævnte i sin tale, at man i skolemæssig henseende ikke må glemme udstedsbørnene i Grønland. Det ærede medlem anbefaler således opførelse af flere skolehjem i tilknytning til byskolerne, navnlig i de deciderede fiskeridistrikter. I de mere udprægede fanger- og fåreavlsdistrikter mente det ærede medlem derimod at skolehjemmene bør indrettes på mindre pladser. Jeg kan dertil sige, at jeg forstår så udmærket den tanke, der ligger bag det ærede medlems udtalelse, og jeg kan tilføje, at vi ved udarbejdelsen af skolevæsenets anlægsprogrammer ikke alene er opmærksom på, at det stærkt stigende børnetal stiller store krav til skolevæsenets udbygning, men at vi også er opmærksom på skolehjemmenes store betydning.

Det kan i denne forbindelse yderligere oplyses, at vi i ministeriet for Grønland i øjeblikket netop arbejder med dette problem i forbindelse med et særligt program, hvorom der senere — formodentlig i løbet af indeværende år — vil blive givet nærmere redegørelse.

Jeg skal også besvare et andet spørgsmål af det ærede medlem hr. Rosing, og jeg svarer her både på socialministerens og egne vegne. Det ærede medlem nævnte, at der blandt befolkningen i Grønland er stor interesse for at kunne tegne forsikringer ud over de allerede kendte forsikringsarter, brandforsikringer og motorbådsforsikringer, og at der i Grønland navnlig var et stærkt behov for at kunne tegne ulykkesforsikringer og ansvarsforsikringer.

Med hensyn til ulykkesforsikringer kan jeg oplyse, at det af socialministeren nedsatte udvalg vedrørende ulykkesforsikring i Grønland har afsluttet sit arbejde, og at udvalgets betænkning indeholdende forslag til en anordning om forsikring mod følger af ulykkestilfælde er ved at blive trykt. Betænkningen er endnu ikke afgivet til socialministeren, men det påregnes, at det sker i denne måned. Det i betænkningen indeholdte anordningsudkast kan så fore-

lægges Grønlands landsråd til udtalelse i landsrådets samling i august måned i dette år. Jeg kan yderligere tilføje, at der i den gældende ulykkesforsikringslovs § 82 er hjemmel til, at regeringen ved kongelig anordning kan sætte ulykkesforsikringsloven i kraft i Grønland med de ændringer, der følger af landsdelens særlige forhold. Såfremt det af socialministeren nedsatte udvalg foreslår til forsikringsregler i Grønland derfor tiltrædes af socialministeriet, Grønlandsministeriet og landsrådet i Grønland, skulle anordningen kunne udfærdiges til efteråret, uden at sagen forelægges det høje ting.

Med hensyn til ansvarsforsikringer kan jeg oplyse, at de danske forsikringselskaber f. eks. tegner motoransvarsforsikringer for automobilejere i Grønland i overensstemmelse med den danske færdselslovs regler, uanset at færdselsloven ikke gælder for Grønland. Det er mig også bekendt, at de danske forsikringselskaber har tegnet private ansvarsforsikringer i Grønland. I det hele taget tror jeg jeg tør sige, at hvis der i Grønland er trang til tegning af andre forsikringer end de her nævnte, vil man kunne påregne, at de danske forsikringselskaber vil se med velvilje på tegning af sådanne forsikringer.

Per Hækkerup: Det er ganske klart, at de bemærkninger, der er gjort om vilkårene og forholdene for folketingsarbejdet, også må interessere os i mit parti. Jeg synes nok, det var, lige som om det blev mindre og mindre muntert, efterhånden som vi hørte bemærkningerne herom. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen startede nærmest lidt underholdende med at skildre den højtærede statsminister som en slags de Gaulle en miniature, men efterhånden som vi bevægede os gennem det ærede medlem hr. Poul Møllers — synes jeg — opstemte og stærkt overdrevne vurdering af arbejdsvilkårene til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, som så det parlamentariske og demokratiske system i Danmark truet på det alvorligste, blev sagen værre.

Det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Poul Møller i vurderingen af arbejdsvilkårene herinde ikke synes at have villet acceptere den kendsgerning, at vi nu siden 1957 har haft en flertalsregering. Det